

Sygn. akt VII K 239/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 października 2017 r.

Sąd Rejonowy – w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Mariusz Wieczorek

Protokolant: Anita Cichosz

Prokurator xxx

po rozpoznaniu w dniu 4.10.2017 roku, sprawy **C. T.** syna M. i M. z domu O. , urodzonego (...) w P. ,

oskarżonego o to, że:

W dniu 26 stycznia 2017 r około godz. 17:10 w P. przy ul. (...), woj. (...), prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny, samochód osobowy marki M. o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadzącym o godz. 19:46 do stężenia (...) oraz o godz. 19:59 do stężenia (...) alkoholu etylowego w wydychanym powietrzu , oraz (...) promila we krwi (pakiet (...)- (...)) będąc uprzednio skazanym przez Sąd (...) w T.. prawomocnym wyrokiem (...) za przestępstwo kierowania pojazdem w stanie nietrzeźwości

tj. o czyn z art. 178a par 4

1. oskarżonego C. T. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 178a § 4 kk wymierza oskarżonemu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,
2. na podstawie art. 69 § 1, 2 i 4 kk, art. 70 § 1 kk, art. 73§ 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 3 (trzech) lat, oddając oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego,
3. na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 kk zobowiązuje oskarżonego do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu w okresie próby,
4. na podstawie art. 71 § 1 kk wymierza oskarżonemu karę grzywny w ilości 100 (sto) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10,00 (dziesięć) złotych;
5. na podstawie art. 42 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 8 (ośmiu) lat;
6. na podstawie art. 43 a § 2 kk zasądza od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwotę 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych tytułem świadczenia pieniężnego;
7. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70,00 (siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 280,00 (dwieście osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt **VII K 239/17**

UZASADNIENIE

(ograniczenie uzasadnienia na zasadzie art. 423 § 1a kpk)

C. T. stanął pod zarzutem popełnienia czynu polegającego na tym, że:

W dniu 26 stycznia 2017 r. około godz. 17:10 w P. przy ul. (...), woj. (...), prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny, samochód osobowy marki M. o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadzącym o godz. 19:46 do stężenia(...) oraz o godz. 19:59 do stężenia (...) alkoholu etylowego w wydychanym powietrzu, oraz (...)promila we krwi (pakiet (...)- (...)) będąc uprzednio skazanym przez Sąd (...) w T. (...) prawomocnym wyrokiem (...) za przestępstwo kierowania pojazdem w stanie nietrzeźwości;

tj. o przestępstwo z art. 178a § 4 kk.

Zgromadzony materiał dowodowy daje podstawy do oceny, iż oskarżony dopuścił się popełnienia tego czynu.

W sprawie nie zachodzą żadne okoliczności wyłączające bezprawność czynu oskarżonego, albo jego winę. W momencie podejmowania czynu zarzucanego oskarżonemu działania przestępnego był on osobą dojrzałą i w pełni poczytalną. Oskarżony jest zdolny do rozpoznania bezprawności swojego czynu, znajduje się w sytuacji, która nie wyklucza możliwości dania posłuchu normie prawnej. Znajdował się on w normalnej sytuacji motywacyjnej, zatem można było od niego wymagać zachowań zgodnych z prawem, a nie zachowań realizujących znamiona przestępstw. Oskarżony naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w sposób umyślny, albowiem kierował pojazdem mechanicznym-samochodem osobowym w stanie nietrzeźwym. W stan ten wprawił się dobrowolnie i zdaniem Sądu powinien był i mógł przewidzieć skutki swego postępowania w tym stanie. Kierował samochodem po drodze publicznej.

W toku postępowania przygotowawczego i sądowego oskarżony przyznał się do popełnienia czynu i wyraził skruchę, tłumacząc swój postępek sytuacją rodzinną i osobistą oraz zwyczajną głupotą.

Oskarżony swoim zachowaniem zrealizował znamiona typu kwalifikowanego, wprowadzonego ustawą z dnia 12 lutego 2010 roku o zmianie ustawy - Kodeks karny, ustawy - Kodeks karny wykonawczy oraz ustawy - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 40, poz. 227). Znamieniem wpływającym na zwiększenie zagrożenia karą jest w tym przypadku uprzednie prawomocne skazanie za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k.

Definicję stanu nietrzeźwości zawiera art.115 § 16 kk przyjmujący, że zachodzi on, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Oskarżony znacznie przekroczył ustawowy próg.

Podstawową zasadą prawa o ruchu drogowym jest bowiem trzeźwość kierującego pojazdem, w tym również motorowerem. Oskarżony jako uczestnik ruchu drogowego zobowiązany był do przestrzegania zasad bezpieczeństwa tegoż ruchu.

W ocenie Sądu, czyn którego dopuścił się oskarżony cechuje znaczny stopień społecznej szkodliwości. Świadomie poruszał się pojazdem mechanicznym po drodze publicznej pomimo tego, że środki masowego przekazu szeroko nagłaśniają problem kierujących w stanie nietrzeźwości. Nadto wsiadając na pojazd miał świadomość tego, że wcześniej spożywał alkohol i obowiązywał go sądowy zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego.

Oskarżony jest winny, albowiem w sprawie nie zachodzi żadna z okoliczności wyłączających winę w rozumieniu Kodeksu Karnego.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy oraz treść cytowanych powyżej przepisów wskazują, oskarżony dopuścił się przestępstwa opisanego w art. 178a § 4 kk, który stanowi typ kwalifikowany w stosunku do występku z art. 178a § 1 kk.

Przy ustalaniu rozmiaru kary, jak również przy orzekaniu środka karnego Sąd baczyl, by byly one adekwatne do okolicznosci sprawy, a zwlaszcza do stopnia naruszenia przez oskarzonego zasady trzezwosci uczestnikow ruchu drogowego.

Przy wymiarze kary jako okolicznosc lagodzaca poczytano oskarzonemu to, ze przyznal sie do popehlenia zarzucanego mu czynu przed Sadem i wyrazil skruche z powodu popehniego wystepku. Na niekorzyść poczytano natomiast znaczny stopien społecznej szkodliwosci czynu oraz znaczny stopien zawinienia i wczesniejsza karalnosc.

Sąd wymierzyl mu karę **10 m-cy** pozbawienia wolnosci z dobrodziejstwem warunkowego jej zawieszenia na podstawie art. 69 § 4 kk. Uznano bowiem, ze w dalszym ciagu istnieje pozytywna prognoza kryminologiczna wobec oskarzonego. W ocenie Sadu pomimo orzeczenia kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania oskarzony bedzie przestrzegal porzadku prawnego. Orzeczony okres próby **3 lat** winien zobligowac go do przestrzegania porzadku prawnego w przyszlosci i jednoczesnie dzialac mobilizujaco.

Ustalajac, w wymienionych ramach czasowych, wymiar okresu próby w konkretnej sprawie, nalezy przede wszystkim kierowac sie prognoza kryminologiczna wobec sprawcy, w szczegolnosci oceną niezbędnego czasu oddziaływania na sprawce w ramach próby, im pewniejsza dobra prognoza tym okres próby moze byc krótszy. W tym konkretnym przypadku w ocenie Sadu 3 letni okres próby jest wystarczajacy do osiagniecia celow postepowania.

O grzywnie orzeczono na podstawie art. 71§1 kk. Ilosc stawek (100) odzwierciedla stopien społecznej szkodliwosci czynu, zas wysokość kazdej stawki sytuacje majatkowa oskarzonego. Dzienna stawke grzywny orzeczono na kwote 10 złotych majac na uwadze z jednej strony brak stalych dochodow, z drugiej mozliwosci zarobkowania. Orzeczona grzywna w tym przypadku bedzie realnie odczuwalna przez oskarzonego.

W związku z tym, ze oskarzony zagrazal swoim postepowaniem bezpieczenstwu w komunikacji na podstawie art. 42 § 3 kk nalezalo go pozbawic mozliwosci kierowania wszelkimi pojazdami mechanicznymi. Zakaz prowadzenia pojazdow mechanicznych dotyczy ruchu ladowego. Majac na uwadze stan nietrzezwosci kierujacego, który znacznie przekroczyl ustawowy próg, oraz wczesniejsza karalnosc, Sąd orzekl powyzszy zakaz na okres **8 lat**, uznajac ze bedzie to dla oskarzonego wystarczajaco dolegliwe, a jednoczesnie adekwatne do stopnia zawinienia. Sąd nie znalazl podstaw faktycznych ani prawnych do surowszego potraktowania oskarzonego w tym zakresie. Sąd przyjal, iz co do osoby oskarzonego zachodzi wlasnie wyjatkowy wypadek, uzasadniony szczegolnymi okolicznosciami. Tymi okolicznosciami bylo to, ze oskarzony podjal skuteczne leczenie odwykowe, iz jest jedynym zywicielem rodziny, dlatego nie ma potrzeby, aby siegac po najsurowszy srodek karny w postaci dozywotniego zakazu. Dozywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdow mechanicznych w strefie ruchu ladowego nie mialby pokrycia w aktach sprawy. W ocenie Sadu wystarczajaca dolegliwoscia dla oskarzonego bedzie koniecznosc zdania ponownego egzaminu na prawo jazdy po uplywie okresu zakazu 8 lat w/w.

Jednoczesnie dodatkowa dolegliwoscia dla oskarzonego jest orzeczone wobec niego swiadczenie w kwocie 10.000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w oparciu o treść art. 43 a § 2 kk.

O kosztach sadowych Sąd orzekl na podstawie art. 627 kpk, uznajac, ze oskarzony, jako osoba uzyskujaca stalý, miesieczny dochód, jest w stanie uiscic je w calosci.

Wysokosc oplaty ustalona zostala na podstawie art.2 ust.1 pkt 2 i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o oplatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.).